

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Κυριακὴν, 11^η /24^η Μαρτίου 2013, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως πρὸς τὴν προσκυνηματικὴν αὐτοῦ τάξιν καὶ τυπικὴν διάταξιν ἡ ἐορτὴ τῆς μνήμης τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων, ὡς γεγονότος ταυτοσήμου τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, τῆς ἀληθινῆς δηλαδὴ ὀρθῆς δόξης, ὀρθῆς λατρείας τοῦ ἐνός καὶ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Α' Ἑσπερινός.

Ὁ ἐορτασμός ἤρξατο ἀπο τῆς ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς θ' ὥρας εἰς τὸν μοναστηριακὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῆς ἐπισήμου καθόδου εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Προσκυνήσεως μετὰ θυμιάματος εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Καθολικόν.

Τῆς ἀκολουθίας, συμπεριλαβούσης θυμίαμα τῶν διακόνων ἀνά τὰ Προσκυνήματα, ἐν κρούσει σημάτων, Ἀνοιξαντάρια καὶ Ἀρτοκλασίαν, προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καὶ Ἱεροδιακόνων.

Τῶν Συριάνων ἀνελθόντων εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, συμφώνως τῷ Προσκυνηματικῷ Καθεστῶτι, ἄνευ σταυροῦ σκήπτρου καὶ ραβδούχου καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀπολυθέντος, ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀγιοταφитικὴν Ἀδελφότητα.

Β' Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὴν 7.00μ.μ. τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία κατῆλθεν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα εἰς τὸ Καθολικόν ἐψάλη εὐθύς ἐν ἀρχῇ τὸ «ἄνωθεν οἱ προφῆται», οἱ ἱερεῖς ἔλαβον καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἐν συνεχείᾳ ὁ Πατριάρχης ἔλαβε καιρὸν καὶ εἰσελθὼν ἡσπάσθη τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐνεδύθη Οὗτος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τὰ Ἀρχιερατικὰ ἅμφια καὶ ἐξελθὼν ἔστη ἐπὶ τῆς καθέδρας, ἐστημένης παρὰ τὸν ὀμφαλὸν τῆς γῆς, τῶν Ἀρχιερέων δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν αὐτοῦ ἱσταμένων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἤρξατο ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Πολυαρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, συλλειτουργούντων τοῦ Μακαριωτάτου τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου.

Τῆς θείας Λειτουργίας πληρωθείσης, ἤρξατο ἡ λιτανεία τρεῖς περίξ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα, καταληξάσης ἐνώπιον τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου. Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη τὸ Β' Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ Τριωδίου καὶ ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης τῶν εὐσεβῶν Πατριαρχῶν Βασιλέων καὶ ἄλλων προασπιζομένου τὰς Ἀγίας Εἰκόνας καὶ τὰ «ἀναθέματα» ἐναντίον τῶν πολεμίων τούτων.

Μετά τό «Τίς θεός μέγας» καί τήν εἴσοδον εἰς τό Καθολικόν, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε πάντας τούς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκός προσλήψει γάρ καί τά ιδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διό τό εἶδός σου, τό τῆς ἐμφορείας ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρός τήν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι· καί τῶν ἱαμάτων τήν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι θείαις παραδόσεσιν».

Μέ αὐτούς τούς λόγους, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διατυπώνει μέ ἀκρίβειαν καί σαφήνειαν τό νόημα καί τό περιεχόμενον τῆς σημερινῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ ἀναστήλωσις τῶν Ἀγίων καί Σεπτῶν εἰκόνων, γενομένη παρά τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαήλ καί τῆς μητρός αὐτοῦ θεοδώρας ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Ἀγίου καί ὁμολογητοῦ Μεθοδίου ἀποτελεῖ σταθμόν εἰς τόν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρ διαφυλάξεως τῆς ὀρθῆς καί ἀνοθεύτου Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἡμῶν σωζούσης πίστεως καί ὁμολογίας.

Ἡ αἵρεσις τῆς εἰκονομαχίας, δηλονότι ἡ ἄρνησις προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων ἦτο κατ' οὐσίαν ἀναβίωσις τῆς αἰρέσεως τοῦ Νεστοριανισμοῦ, τουτέστιν ἀλλοίωσις καί κατ' ἐπίνοιαν ἀνθρωπίνη ἐρμηνεία τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας γενικώτερον καί τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας εἰδικώτερον. Καί τοῦτο διότι εἰς τό πρόσωπον τῆς Παναγίας ἐτελεσιουργήθη ἡ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσις θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἰδού τί ὁμολογεῖ ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ μελωδοῦ αὐτῆς:

«Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός ἐκ σοῦ, θεοτόκε, περιεγράφη σρακούμενος καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν, ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν».

Τήν ὁμολογίαν ταύτην τῆς σωτηρίας εὐχαριστιακῶς καί μετά παρρησίας διεκηρύξαμεν ἐν μέσῳ τοῦ τόπου τῆς σταυρικῆς θυσίας καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡ σεβασμία χορεία τῶν Ἁγιοταφитῶν Πατέρων, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, διακόνων καί μοναχῶν μετά τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καί τῶν εὐσεβῶν μελῶν τοῦ χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ θεοῦ καί Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.»

Ἐτη πολλά.

Ἡ ἀκολουθία μετεδόθη ζωντανά ἐκ τοῦ Δικτυακοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Πατριαρχείου, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/12/26/7446/>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/vMHNWFa_S2A

ngg_shortcode_0_placeholder